

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Petra Kuchynky a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobce: **M. K.**, bytem X, X,
zastoupen Mgr. MUDr. Janou Kollrossovou, advokátkou, náměstí
Republiky 202/28, 301 00 Plzeň,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, IČ 70890366, Škroupova 18, 306 13
Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2018, č.j. PK-DSH/10704/18,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 28. 11. 2018, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 30. 11. 2018, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2018, č.j. PK-DSH/10704/18 (dále jen „napadené rozhodnutí“), a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru registru vozidel a řidičů

Shodu s prvopisem potvrzuje H.K.

(dále jen „prvoinstanční správní orgán“ nebo „Magistrát“), ze dne 28. 5. 2018, č.j. MMP/137607/16 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým bylo ve výroku I. vyhověno žalobcově námitce proti provedení záznamu bodů za přestupek ze dne 18. 1. 2012; ve výroku II. byly ostatní žalobcovy námitky zamítnuty a provedené záznamy bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce) byly potvrzeny.

2. Režim řidičských oprávnění a řidičských průkazů upravuje zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“ nebo „zákon o silničním provozu“). Problematika bodového hodnocení porušení povinností stanovených tímto zákonem je konkrétně upravena v § 123a – § 123f zákona o silničním provozu.
3. Správní řízení je upraveno správním řádem.

[II] Žaloba

4. Žalobce nejprve připomněl, že mu dopisem ze dne 11. 11. 2015, doručeným dne 13. 11. 2015, Magistrát oznámil, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti tomu podal žalobce dne 20. 11. 2015 námitky, které byly doplněny podáním ze dne 10. 12. 2015 a v rámci dalšího vyjádření dne 7. 1. 2016.
5. O námitkách rozhodl Magistrát rozhodnutím ze dne 22. 1. 2016, č.j. MMP/016667/16, sp. zn. MMP/284880/15/25, tak, že námitky proti záznamům bodů zamítl a provedené záznamy bodů potvrdil.
6. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 4. 2016 č.j. DSH/3646/16, sp. zn. ZN/777/DSH/16, odvolání zamítl a rozhodnutí Magistrátu potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 2. 6. 2016 žalobu ke zdejšímu soudu (vedenou pod sp. zn. 30 A 95/2016 – pozn. soudu). Soud rozsudkem ze dne 31. 10. 2017, č.j. 30 A 95/2016-51, rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2016, č.j. DSH/3646/16, zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému. Žalovaný poté rozhodnutím ze dne 1. 2. 2018, č.j. PK-DSH/15419/17, sp. zn. ZN/157/DSH/16, zrušil rozhodnutí Magistrátu ze dne 22. 1. 2016, č.j. MMP/016667/16, a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
7. Následně vydal Magistrát rozhodnutí ze dne 28. 5. 2018, č.j. MMP/137607/18, sp. zn. MMP/284880/15/43, kterým rozhodl tak, že námitce proti provedení záznamu bodů za přestupek ze dne 18. 1. 2012, č.j. KRPP-11845/PŘ-2012-030806, vyhovuje a provedený záznam bodů ruší, ale ve výroku II. rozhodl tak, že ostatní námitky proti provedení záznamu bodů se zamítají a provedené záznamy se potvrzují.
8. Proti tomuto rozhodnutí (proti výroku II.) podal žalobce dne 15. 6. 2018 odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím jeho právní zástupkyně dne 30. 9. 2018.
9. Žalobce měl za to, že napadeným rozhodnutím došlo k porušení jeho práv, a současně byl postupem žalovaného zkrácen na svých právech takovým způsobem, že to mělo za následek nezákonné rozhodnutí.
10. Správní orgán navíc rozhodl o uložení trestu za správní delikt, žalobce se tak žalobou domáhal upuštění od trestu v souladu s § 65 odst. 3 s. ř. s.

11. V první řadě je nutné konstatovat, že co se záznamů před 9. 11. 2015 týká, o nich bylo rozhodnuto v předchozím soudním řízení správním a žalobce to nezpochybňuje.
12. Žalobce měl za to, že v uvedeném správním řízení nemohlo a nemělo být rozhodováno o dalších případných přestupcích, a to s ohledem na to, že se k nim žalobce neměl možnost ani vyjádřit, ani k nim nebylo vedeno řádné dokazování. Jedná se zejména o přestupek, kterého se měl žalobce dopustit dne 16. 11. 2015 a o následující, které se ovšem odvozují od toho, zda byl či nebyl řádně evidován počet bodů k 9. 11. 2015, kdy žalobce oprávněně vycházel z toho, že k tomuto datu nedosáhl dvanácti bodů (viz minulé rozhodnutí správního soudu).
13. Rozhodnutí správního orgánu o záznamu bodů bylo chybné a žalobce mohl řídit, protože nebylo rozhodnuto jiným způsobem o tom, že k datu 16. 11. 2015 dosáhl dvanácti bodů.
14. Správní orgány obou stupňů nevedly žádným způsobem dokazování týkající se prokazování přestupku ze dne 16. 11. 2015, které by mohlo být zásadní v případě, že by bylo možné v rámci tohoto správního řízení rozhodovat i o záznamu bodů k tomuto datu. Došlo tedy opět k tomu, že byla zásadním způsobem porušena práva žalobce, neboť správní orgány rozhodovaly neobjektivně, nevyslechly argumenty žalobce a neprovedly důkazy, které byly k objasnění věci důležité. Navíc postupovaly v rozporu se zásadou jednoty skutku a nepřipustně použily institut retroaktivity. Přestože se původní rozhodnutí vztahovalo k datu 9. 11. 2015, rozhodovaly správní orgány v dalším řízení, které probíhalo na základě zrušujícího rozsudku správního soudu tak, že rozhodovaly k jinému datu, tedy k 16. 11. 2015.
15. Žalobce byl přesvědčen o tom, že s ohledem na to, že původní rozhodnutí o dosažení dvanácti bodů, zadržení řidičského průkazu a tedy ztrátě řidičského oprávnění, spočívalo zcela jednoznačně na chybném a nezákonném rozhodnutí, jsou všechny bodové záznamy, které se odvíjely od toho, že k 9. 11. 2015 bylo oznámeno pozbytí řidičského oprávnění z důvodu dosažení 12 bodů, nesprávné a nezákonné. Tyto záznamy tedy nemohou být řádně zapsány.
16. Co se týká přestupku z 16. 11. 2015, k tomu správní orgán neprovedl dostatečné dokazování, ani neumožnil žalobci, aby se mohl k tomuto deliktu, kterého se měl žalobce dopustit, řádně vyjádřit.
17. Je nutné opakovaně sdělit, že na základě konkrétního bloku není možné vždy dovodit, čeho se měl žalobce dopustit, jakou hodnotu má tento přestupek ve vztahu k udělenému záznamu bodů a zda za dané situace skutečně přijal trest udělený tímto pokutovým blokem.
18. Žalobce byl stejně jako v prvním případě přesvědčen o tom, že pokud by žalovaný opravdu poctivě zkoumal způsoblost jednotlivých podkladů pro záznam, nemohlo by dojít k jinému závěru, než že tyto podklady způsobilé nejsou, a to především ty záznamy, které jsou dle názoru žalobce v současné době předmětem přezkumu, tedy veškeré záznamy po 9. 11. 2015.
19. Dále je nutné konstatovat, že ani žalobci, ani právní zástupkyni žalobce, nebyla nikdy doručena žádná výzva k tomu, že bylo dosaženo 12 bodů ke dni 16. 11. 2015. Žalobce měl tedy za to, že vůči němu nebylo do dnešního dne zahájeno žádné řízení týkající se námitek k této skutečnosti.
20. Námitky pak žalobce vznesl ve svém podání ke správnímu orgánu prvního stupně.

21. V současném správním řízení žalobce požadoval, aby byly předloženy pokutové bloky vztahující se k přestupku ze dne 16. 11. 2015, aby se k nim mohl konkrétně vyjádřit.
22. Přesto správní orgán v rámci dokazování tyto listiny neprovedl. Znemožnil tak žalobci relevantní podání námitek, protože žalobce nemá jednotlivé pokutové bloky v držení.
23. Co se týká ostatních záznamů, ty vycházejí z toho, že měl žalobce dosáhnout 12 bodů ke dni 9. 11. 2015 a že tedy neměl možnost řídit s ohledem na to, že měl odevzdat řidičský průkaz a pozbyt řidičské oprávnění.
24. Řidičský průkaz by odevzdán nikoliv na základě rozhodnutí ke dni 16. 11. 2015, ale k 9. 11. 2015 a proti tomuto postupu se pak žalobce zákonným způsobem bránil, když však až správní žaloba byla ve prospěch žalobce vyřízena na podzim roku 2017.
25. Je pravdou, že po pravomocném rozhodnutí v dané věci (které bylo následně zrušeno) žalobce opakovaně řídil. Je však nutné konstatovat, že jestliže bylo prokázáno, že minimálně jeden ze zápisů ke dni 9. 11. 2015 nebyl řádný, omezení žalobce v možnosti řízení motorových vozidel bylo nezákonné a nedopustil se tedy ani přestupků, které následovaly po 9. 11. 2015, a v žádném případě pak ani trestného činu, za které by bylo možné body zaznamenat.
26. V řízení o námitkách je nutné pečlivě zkoumat, zda jednotlivé záznamy byly provedeny v souladu se zákonem, tj. zda bylo pro záznam podkladem pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá skutečně spáchanému přestupku a podobně.
27. Žalobce namítal, že se nedopustil přestupků, ani trestného činu po 9. 11. 2015, neboť o námitkách nebylo rozhodnuto správně. Z jednotlivých přestupkových a trestních rozhodnutí vyplývá, že důvodem bylo naplnění 12 bodů ke dni 9. 11. 2015, tedy původní správní rozhodnutí, které bylo následně rozsudkem soudu zrušeno. Z přestupkového řízení a trestního řízení pak jednoznačně vyplývá, že za tyto přestupky a za tento trestný čin byl žalobce uznán vinným na základě nezákonného rozhodnutí, které bylo správním soudem zrušeno.
28. S těmito tvrzeními byl příslušný správní orgán povinen se v rámci řízení o námitkách a v dalším řízení odvolacím vypořádat a žalobce měl za to, že jak správní orgány obou stupňů této povinnosti nedostály.
29. Žalobce trval na tom, že ani v přestupcích po 9. 11. 2015 nebyl upozorněn na to, za jaký přestupek konkrétně je mu pokuta udělována, a že má takto vysokou bodovou hodnotu. V opačném případě by s udělením takové pokuty nesouhlasil. Je zřejmé, že ze samotné citace zákonného ustanovení není jasné, za jaký přestupek je pokuta ukládána a řidič na základě tohoto ustanovení není schopen, a to bez své viny, správně určit množství zaznamenaných bodů.
30. Ke konkrétnímu přestupku ze dne 16. 11. 2015 se žalobce nebyl schopen vyjádřit, protože neměl k dispozici pokutový blok, který není ani obsahem správního spisu. Správní orgán tedy neprokázal, že na základě tohoto pokutového bloku je řádně zaznamenán počet bodů v evidenci.
31. Žalobce měl tedy za to, že uvedené řízení bylo zatíženo zásadní vadou, tím, že zásadně retroaktivně stanovuje novou dobu pro získání 12 bodů tak, aby se zakrylo, že došlo k nezákonnému rozhodnutí v předchozím případě, na základě kterého se dostal žalobce, který řídil, do svízelné situace. Je přitom zcela zřejmé, že jestliže bylo předchozí

rozhodnutí zrušeno, neobstojí ani přestupková a trestní řízení, která z tohoto rozhodnutí vycházejí.

32. Uvedený postup má pro žalobce velmi závažné následky, protože na základě nezákonného rozhodnutí došlo k uznání jeho viny za dva přestupky, kdy platil i nemalou pokutu, byl mu udělován další zákaz řízení a následně byl uznán odpovědným i za spáchání trestného činu
33. Žalobce byl tedy přesvědčen o tom, že na základě výše uvedených skutečností nebylo možné rozhodnout tak, jak rozhodl žalovaný, tedy že žalobcovy námitky nejsou oprávněné. Žalobci tímto vznikla nenapravitelná újma, neboť osobní automobil je nedílnou součástí zajištění jeho každodenních potřeb, který používá za účelem dopravy do zaměstnání.
34. Celkově měl pak žalobce za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné, je vydáno v rozporu s podklady ve spise, které jsou neúplné, a nevyplývá z něho, že by se žalobce dopustil všech předmětných dopravních přestupků, zejména se zohledněním zrušujícího rozsudku Krajského soudu v Plzni. Žalovaný se nevypořádal žádným způsobem s argumentací žalobce a nebyl oprávněn napadené rozhodnutí vydat.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

35. Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 13. 3. 2019, když primárně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nadto uvedl, že dosažení hranice 12 bodů bylo žalobci oznámeno, a to dne 11. 11. 2015, kdy mu bylo doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Jak vyplývá ze spisové dokumentace, na základě zrušení přestupku ze dne 18. 1. 2012 (dle rozsudku soudu ze dne 31. 10. 2017, č.j. 30 A 95/2016) došlo pouze k posunutí data hranice dosažení 12 bodů v registru řidičů, což nic nemění na skutečnosti, že žalobce celkové hranice 12 bodů skutečně dosáhl. O této změně byl řádně vyrozuměn a byl s ní prokazatelně seznámen záznamem do spisu ze dne 28. 2. 2018, který je součástí spisové materie. Žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně nemá ve svých povinnostech vyzvat žalobce k podání námitek. Je plně na žalobcově vůli, zda námitky proti některému ze záznamů podá či nikoliv. Žalobce námitky proti záznamu bodů ze dne 16. 11. 2015 po celou dobu řízení neuplatnil, ačkoliv byl s tímto přestupkem (dokonce několikrát) seznámen. Spisová materie obsahuje oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a současně výpis z bodového hodnocení řidiče ze dne 15. 12. 2015 (založeno na straně č. 48 spisového materiálu). Z těchto písemností je jednoznačně patrná skutečnost, že se žalobce přestupku dne 16. 11. 2015 dopustil.
36. Žalobce požadoval, aby byl do spisové dokumentace doložen pokutový blok, a to aniž by své námitky konkretizoval ve smyslu, z jakého důvodu s uvedeným přestupkem nesouhlasí nebo aniž by rozporoval jakýkoliv údaj o spáchaném přestupku. Stran toho žalovaný odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č.j. 2 As 109/2016, resp. ze dne 4. 1. 2012, č.j. 3 As 19/2011-74, ze kterých vyplývá, že účelem námitkového řízení není skutečnost, že správní orgán I. stupně automaticky, či na žádost účastníka řízení vyžádá pokutové bloky a ten se až poté rozhodne, jaké skutečnosti, či údaje na pokutovém bloku bude napadat. Princip námitkového řízení je zcela opačný, účastník řízení podá relevantní a odůvodněné námitky, kterými zpochybní oznámení o uložení pokuty a teprve poté správní orgán vyžádá pokutový blok a porovná, zda údaje na pokutovém bloku korespondují s údaji na oznámení o uložení pokuty.

37. Žalobce namítal, že má za to, že s jednotlivými tvrzeními se měl správní orgán vypořádat v rámci řízení o námitkách, avšak správní orgány této povinnosti nedostály. Žalobce trval na tom, že ani v přestupcích po 9. 11. 2015 nebyl upozorněn na to, za jaký přestupek konkrétně je mu pokuta udělována, a že má takto vysokou bodovou hodnotu. V opačném případě by s udělením pokuty nesouhlasil.
38. K tomuto žalovaný uvedl, že rozhodnutí obou správních orgánů jsou zcela v souladu s právními předpisy. Dle § 68 odst. 3 správního řádu obsahuje důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádal s námitkami a návrhy účastníka řízení. Žalobce se opakovaně dopouštěl přestupků na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, za které mu vždy byla uložena pokuta a vydán pokutový blok. Žalobce ve všech případech stvrdil pokutový blok svým podpisem, a proto si jistě přečetl, co podepisuje a byl seznámen s tím, jakého přestupku se dopustil. Policista na místě silniční kontroly nemá povinnost sdělovat, kolik bodů bude za spáchaný přestupek zaznamenáno do bodového hodnocení řidiče. Naopak, je v zájmu řidiče, aby znal zákon o provozu na pozemních komunikacích a věděl, že za spáchaný přestupek mu budou následně uděleny body do bodového hodnocení řidiče. Počet přidělených bodů si může rovněž ověřit na příslušném obecním úřadě obce s rozšířenou působností anebo na kontaktním místě veřejné správy.
39. Žalovaný, s ohledem na shora uvedené, navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

[IV] Posouzení věci soudem

40. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
41. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
42. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
43. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání, neboť žalobce i žalovaný vyslovili s takovým postupem souhlas.
44. Prvoinstančním rozhodnutím bylo ve výroku I. vyhověno žalobcově námitce proti provedení záznamu bodů za přestupek ze dne 18. 1. 2012; ve výroku II. byly ostatní žalobcovy námitky zamítnuty a provedené záznamy bodů v bodovém hodnocení řidiče byly potvrzeny.
45. Žaloba není důvodná.
46. Soud předně připomíná, že rozsudkem ze dne 31. 10. 2017, č.j. 30 A 95/2016-51, zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 8. 4. 2016, č.j. DSH/3646/16, a rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru registru vozidel a řidičů, ze dne 22. 1. 2016, č.j. MMP/016667/16, a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému. Posledně jmenovaným rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona o silničním zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (= žalobce) a provedený záznam byl potvrzen. Žalobci byly v období od 18. 1. 2012 do 9. 11. 2015 zaznamenávány body v bodovém hodnocení řidiče pro porušení specifikovaných pravidel silničního provozu. Soud konstatoval, že správní orgány pochybily, když považovaly pokutový blok ze dne 18. 1. 2012, série NE/2007, č. E 6197844, za způsobitý být podkladem pro zápis

bodů do žalobcova bodového konta řidiče, když ono pochybení mělo vliv na zákonost rozhodnutí. Naopak, v případech žalobcových přestupků ze dnů 11. 4. 2014, 14. 3. 2013 a 7. 8. 2012 soud neshledal na straně správních orgánů pochybení v tom, že dospěly k závěru o způsobilosti předmětných pokutových bloků být podkladem pro zápis bodů. Rozsudkem ze dne 31. 10. 2017, č.j. 30 A 95/2016-51, se tak řízení vrátilo do fáze před rozhodnutím prvoinstančního správního orgánu.

47. Magistrát na str. 11 prvoinstančního rozhodnutí uvedl mj. toto: „*Po výmazu uvedeného přestupku (= přestupek ze dne 18. 1. 2012) správní orgán zjistil, že pan K. má v registru řidičů i nadále zaznamenáno 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, avšak výmazem přestupku ze dne 18. 1. 2012 se posunul den dosažení této maximální hranice z 9. 11. 2015 na 16. 11. 2015, kdy spáchal další přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením ust. § 6 odst. 1 písm. a) citovaného zákona tím, že jako řidič nebyl připoután bezpečnostním pásem. Oznámení příslušného policejního orgánu ze dne 19. 11. 2015 o uložení pokuty v blokovém řízení bylo, jak již správní orgán uvedl v původním zrušeném rozhodnutí ze dne 22. 1. 2016, do spisové dokumentace doloženo spolu s výpisem z bodového hodnocení již dne 15. 12. 2015 (viz list č. 48 a 49), tedy bylo součástí již původního nalézacího řízení. O výmazu přestupku a posunutí dne dosažení 12 bodů byl učiněn záznam do spisu, jehož součástí je rovněž výpis z bodového hodnocení ke dni 28. 2. 2018. (...) Dne 2. 3. 2018 správní orgán vyrozuměl pana K. o pokračování řízení. Zároveň mu v uvedený den oznámil možnost seznámit se před vydáním rozhodnutí se shromážděnými podklady a k tomuto mu stanovil přiměřenou lhůtu. Písemnosti byly doručeny právnímu zástupci přihlášením oprávněné osoby do datové schránky dne 5. 3. 2018. Dne 9. 3. 2018 se ke správnímu orgánu dostavila na základě substituční plné moci paní A. R., která po seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí sdělila, že se ke spisové dokumentaci vyjádří nejpozději do 23. 3. 2018. O tomto byl učiněn záznam do spisu.*“
48. Z uvedeného je zřejmé, že žalobci bylo již v „původním“ řízení známo, že se rovněž dne 16. 11. 2015 dopustil bodově ohodnoceného přestupku. Zároveň byl skrze svého zástupce v řízení informován o tom, že po zrušujícím rozsudku došlo k posunutí data hranice dosažení 12 bodů v registru řidičů (ke dni 16. 11. 2015). Není tak pravdivé žalobní tvrzení, že žalobce neměl možnost se k přestupku ze dne 16. 11. 2015 řádně vyjádřit. Rovněž tak není pravdou, že „*ani žalobci, ani právní zástupkyni žalobce, nebyla nikdy doručena žádná výzva k tomu, že bylo dosaženo 12 bodů ke dni 16. 11. 2015*“, a tedy že žalobce měl důvodně „*za to, že vůči němu nebylo do dnešního dne zahájeno žádné řízení týkající se námitek k této skutečnosti*.“ Žalobce o této skutečnosti vědět musel, ostatně nečinil sporným to, že se A. R. seznámila s podklady pro vydání rozhodnutí, a tedy i s příslušnými záznamy do spisu, resp. oznámením příslušného policejního orgánu ze dne 19. 11. 2015 o uložení pokuty v blokovém řízení (tedy o přestupku ze dne 16. 11. 2015). A právě z onoho policejního oznámení je zřejmé, kdy a jakého přestupku se žalobce dne 16. 11. 2015 dopustil.
49. Dále, rovněž na str. 11 prvoinstančního rozhodnutí Magistrát vyjevil následující: „*Je pravdou, že mezi podklady není pokutový blok přestupku ze dne 16. 11. 2015. Správní orgán totiž neshledal důvod pokutový blok dožadovat, když namítající spáchání uvedeného přestupku ani v původním řízení ani nyní v novém projednávání námitek nijak nenamítal, ačkoliv oznámení o něm je součástí spisové dokumentace jak ve formě oznámení o uložení pokuty (viz list č. 49), tak ve formě záznamu ve výpisu z bodového hodnocení (viz list č. 48 a 98).*“ Žalovaný v napadeném rozhodnutí správně uvedl, že bylo plně na žalobci, zda námitky proti některému ze záznamů podá či nikoliv. Žalobce námitky proti záznamu bodů ze dne 16. 11. 2015 během řízení neuplatnil, pouze požadoval, aby byl do spisové

dokumentace založen příslušný pokutový blok, a to aniž by konkretizoval, z jakého důvodu s uvedeným přestupkem nesouhlasí nebo aniž by rozporoval jakýkoliv údaj o spáchaném přestupku (když dostatečnou specifikaci přestupku obsahovalo policejní oznámení ze dne 19. 11. 2015).

50. Nejvyšší správní soudu v rozsudku ze dne 28. 7. 2016, č.j. 2 As 109/2016-32, uvedl mj. toto: „[16] Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z důkazů dalších. Současně však nelze závěry vyslovené v rozsudku č. j. 5 As 39/2010 – 76 chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Správní orgán musí v takovém případě posuzovat jak kvalitu zpochybňujících tvrzení řidiče, tak i kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011 – 74, nebo ze dne 18. 3. 2015, č. j. 1 As 1/2015 – 33, na které odkazoval také krajský soud v napadeném rozsudku). (...) Ani pozdější žalobní argumentací stěžovatel shora citované nekonkretizoval, jelikož jen obecně konstatoval, že si je naprosto jistý tím, že se přestupku nedopustil, natož v centru Kdyně. V souzené věci tak nešlo o situaci, kdy by stěžovatel například namítal, že se přestupku nedopustil, neboť se v rozhodné době nacházel na jiném místě, a své tvrzení přiměřeně podložil. Za těchto okolností nemohla stěžovatelova strohá a obecná argumentace sama o sobě zpochybnit obsah oznámení ze dne 22. 7. 2009.“.
51. Nemůže být pochyb o tom, že chtěl-li žalobce dosáhnout toho, aby byl správním orgánem vyžádán příslušný pokutový blok (tedy blok ze dne 16. 11. 2015), musel konkrétními námitkami relevantně zpochybnit okolnosti týkající se onoho přestupku. A to se nestalo. Žalovaný má pravdu, když žalobci oponuje, že účelem námitkového řízení není skutečnost, že správní orgán automaticky, či na žádost účastníka řízení vyžádá pokutové bloky a ten se až poté rozhodne, jaké skutečnosti, či údaje na pokutovém bloku bude napadat. Princip námitkového řízení je v tom, že účastník řízení podá relevantní a odůvodněné námitky, kterými zpochybní oznámení o uložení pokuty a teprve poté správní orgán vyžádá pokutový blok a porovná, zda údaje na pokutovém bloku korespondují s údaji na oznámení o uložení pokuty.
52. Konečně, neobstojí ani další z žalobních tvrzení, totiž že „žalobce nebyl upozorněn na to, za jaký přestupek konkrétně je mu pokuta udělována, a že má takto vysokou bodovou hodnotu“, protože „v opačném případě by s udělením takové pokuty nesouhlasil.“ Předně, policista na místě silniční kontroly nemá povinnost informovat řidiče, kolik bodů bude za spáchaný přestupek zaznamenáno do bodového hodnocení řidiče. Dále, je s podivem, že žalobce podepsal příslušný pokutový blok (podpis nezpochybnil), když nevěděl, za co je mu pokuta udělována. A i kdyby soud hypoteticky připustil tuto možnost, tak ve chvíli, kdy se žalobce (resp. jeho zástupce ve správním řízení) dozvěděl „identifikaci“ přestupku z policejního oznámení ze dne 19. 11. 2015 [kde je výslovně uvedeno „nebyl(a) za jízdy připoután bezpečnostním pásem“], mohl vznést relevantní námitky. To však, jak je uvedeno výše, neučinil. Rovněž pak je možné přitakat žalovanému v tom, že řidič si může počet přidělených bodů rovněž ověřit na příslušném obecním úřadě obce s rozšířenou působností anebo na kontaktním místě veřejné správy.
53. Vzhledem k tomu, že relevantní žalobní námitky (tj. námitky, které se týkaly podstaty řízení, v němž byla vydána rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, nikoliv námitky, které se týkaly případného následného trestněprávního žalobcova postihu) nebyly shledány

důvodné, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Stran žalobcova požadavku na upuštění od uloženého trestu za správní delikt (§ 65 odst. 3 s. ř. s.) soud poznamenává, že v daném případě nebylo předmětem soudního přezkumu rozhodnutí správního orgánu, v němž by byl žalobci uložen trest za správní delikt, postup podle § 65 odst. 3 s. ř. s. tak ani nebyl pojmově možný. Konečně, *obiter dictum* soud poznamenává, že žádné z žalobcových žalob (sp. zn. 30 A 95/2016 a 30 A 314/2018) nebyl přiznán odkladný účinek, tedy tu existovala pravomocná rozhodnutí správních orgánů, z nichž vyplývalo, že žalobce není oprávněn řídit motorová vozidla.

[V] Náklady řízení

54. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 26. 2. 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu